

Arrest

nr. 345 554 van 27 april 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DELGRANGE
Haachtsesteenweg 55
1210 SINT-JOOST-TEN-NOODE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

Gezien het verzoek dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 30 april 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2026.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 30 april 2024 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die de verzoekende partij bij aangetekend schrijven van 2 mei 2024 ter kennis werd gebracht, is vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt moet worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

Vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep tot nietigverklaring moet worden ingesteld bij verzoekschrift binnen de dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, § 2 van de Vreemdelingenwet stelt daarnaast:

“De in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijnen beginnen te lopen:

[...]

2° wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst;

[...]

De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag.

Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.”

Uit de stukken waarover de Raad beschikt blijkt dat de verzoekende partij op 10 februari 2020 in het raam van zijn verzoek om internationale bescherming, woonplaatskeuze deed op het adres Grens 77, 2370 Arendonk, een opvangcentrum waar hij tijdens zijn asielprocedure verbleef.

Het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier laat de Raad verder toe vast te stellen dat de in casu bestreden beslissing bij aangetekende zending van 2 mei 2024 naar voormeld door de verzoekende partij aan het bestuur meegedeelde adres te Arendonk werd verzonden, dat deze zending op 3 mei 2024 werd aangeboden op dit adres en dat, toen de verzoekende partij niet kon worden aangetroffen, de postdiensten een bericht hebben gelaten, waarbij zij werd uitgenodigd om de aangetekende zending op te halen in het postkantoor. De in artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene beroepstermijn van dertig dagen is, gelet op deze kennisgeving, bijgevolg beginnen lopen op 7 mei 2024. De laatste nuttige dag om tegen de bestreden beslissing een beroep bij de Raad aanhangig te maken betrof bijgevolg woensdag 5 juni 2024. Gelet op de vaststelling dat huidig verzoekschrift op 17 juni 2024 aan de Raad werd overgemaakt kan slechts worden vastgesteld dat het beroep niet binnen de in de wet bepaalde beroepstermijn werd ingesteld.

Het betoog van de verzoekende partij, dat zij na ontvangst van het arrest van de Raad waarbij haar beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd verworpen werd verplicht het opvangcentrum te Arendonk te verlaten, laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing niet werd verzonden naar de door haar, in het raam van de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming, gekozen woonplaats of dat de in artikel 39/57, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalde beroepstermijn geen aanvang kon nemen. Overeenkomstig artikel 51/2, vierde lid van de Vreemdelingenwet kwam het immers aan de verzoekende partij toe om elke wijziging van de gekozen woonplaats aan de verwerende partij mee te delen. Het gegeven dat de verzoekende partij geen nieuwe woonplaatskeuze deed en zij door haar eigen nalatigheid de bestreden beslissing die door de verwerende partij, bij aangetekende brief, werd verzonden naar de door haar gekozen woonplaats te Arendonk niet in ontvangst kon nemen, leidt niet tot het besluit dat deze kennisgeving niet rechtsgeldig zou zijn gebeurd. Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt immers duidelijk dat *“onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, [...] elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs”*. Ook haar bewering dat de verwerende partij op de hoogte was van haar gewijzigde verblijfplaats, gezien zij in het kader van haar aanvraag om, met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk te worden gemachtigd haar adres in Turnhout meedeelde en in het kader van voornoemde procedure woonplaatskeuze deed op het kantooradres van haar raadvrouw in Brussel, doet aan het voorgaande geen afbreuk. In dit verband dient te worden opgemerkt dat het gegeven dat de verzoekende partij bij een aanvraag om machtiging tot verblijf woonplaatskeuze doet bij een advocaat niet impliceert dat moet worden aangenomen dat zij de woonplaatskeuze die zij deed in het raam van de behandeling van een verzoek om internationale bescherming wijzigde.

Uit het feit dat de verzoekende partij het opvangcentrum waar zij initieel verbleef diende te verlaten, kan voorts niet worden afgeleid dat zij geen andere woonplaatskeuze kon doen en er een overmachtssituatie bestond die haar verhinderde kennis te nemen van de bestreden beslissing. De toelichting van de

raadvrouw van de verzoekende partij dat zij pas 30 mei 2024 een kopie van het administratief dossier verkreeg en zij, gelet op zittingen, vergaderingen en een verlofdag, pas op 3 juni 2024 kennis heeft kunnen nemen van de bestreden beslissing, laat hier niet anders over denken.

De opgeworpen exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk ratione temporis. Er is bijgevolg grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt bijgevolg samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend zesen-twintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK